

PHẬT NÓI KINH ĐẠI THỪA BÍ MẬT CHẶNG NGHĨ BÀN CỦA NHƯ LAI

QUYỂN 17

Phẩm 19: HỘ THẾ (Phần 2)

Lại nữa, này Đại bí mật chủ! Trong tất cả pháp, Như Lai tóm lược mà nói có bốn pháp ấy.

1. Các hành vô thường. Vì các Sa-môn, Bà-la-môn và Trưởng thọ thiên chấp tiếng là thường, nên phá tướng thường đó.

2. Các hành là khổ. Vì để phá các lạc tướng mà hàng trời, người đã chấp.

3. Các pháp là vô ngã, phá ngã tướng của các hàng ngoại đạo chấp ngã.

4. Niết-bàn vắng lặng, phá tăng thượng mạn của những kẻ tăng thượng mạn khởi hạnh tìm cầu.

Nói vô thường tức là rốt ráo không có khái niệm pháp thường. Nói khổ là xa lìa ý tướng nguyện cầu. Nói vô ngã là khái niệm tướng không. Niết-bàn vắng lặng là khái niệm không tướng tác chứng.

Này Đại bí mật chủ! Pháp như vậy, nếu các Bồ-tát tin hiểu chắc chắn, siêng năng thực hành tu tập, thì đối với thiện pháp không bị giảm mất, mau chóng viên mãn pháp Bồ-đề phần.

Khi ấy bốn vị đại Thiên vương Hộ thế đến trước Phật bạch:

–Bạch Thế Tôn! Bốn Thiên vương chúng con được gọi là Hộ thế, vậy phải dùng pháp nào để hộ thế?

Phật bảo bốn vị đại Thiên vương:

–Này các nhân giả! Các vị nên tu hành chánh pháp, thì mới có thể hộ thế. Chánh pháp ấy là mười điều thiện:

1. Không giết hại.
2. Vui với sự giàu có của chính mình mà biết đủ không có so đo.
3. Không khởi niêm ô đối với vợ người khác.
4. Không phá hoại chúng người khác.
5. Không nói lời ác.
6. Nói đúng như thật.
7. Lời nói không trau chuốt.
8. Không mong cầu sự giàu có của người khác.
9. Dứt sân hận.
10. Chánh kiến thanh tịnh.

Này các nhân giả! Mười thiện pháp này mới có thể hộ thế.

Lại có tám pháp có thể hộ thế:

1. Hành trì theo lời dạy.
2. Dù bất cứ nơi nào cũng tôn trọng sư trưởng.
3. Thuận hành chánh đạo.

4. Tâm ý ngay thẳng.
5. Tâm luôn mềm mỏng.
6. Thường khởi tâm Từ đối với tất cả chúng sinh.
7. Không tạo các tội lỗi.
8. Tích tụ các căn lành.

Tám pháp như vậy mới có thể hộ thế.

Lại có sáu pháp có thể hộ thế:

1. Thân nghiệp hành trì, đối với Tôn sư và Thiện tri thức đồng phạm hạnh cho đến tất cả chúng sinh, đều khởi ý niệm tôn trọng yêu kính. Đây là đệ nhất thân nghiệp hòa kính.

2. Ngữ nghiệp hành Trì, đối với Tôn sư và Thiện tri thức đồng phạm hạnh, cho đến tất cả chúng sinh, đều khởi ý niệm vui thích tôn trọng. Đây là đệ nhị ngữ nghiệp hòa kính.

3. Ý nghiệp hành trì, đối với Tôn sư và Thiện tri thức đồng phạm hạnh, cho đến tất cả chúng sinh, đều khởi ý niệm vui thích tôn trọng. Đây là đệ tam ý nghiệp hòa kính.

4. Tất cả lợi dưỡng, cho đến ăn trong bát nhiều hay ít được như pháp nên chia đều cho Thiện tri thức đồng phạm hạnh cùng nhau thọ dụng, lại còn khởi ý niệm vui thích tôn trọng. Đây là đệ tứ lợi dưỡng hòa kính.

5. Đối với giới, tu pháp không đoạn, không khuyết, đầy đủ không nhơ, những gì đã nhận không sinh tham đắm chấp thủ, được người trí khen ngợi lia sự chê bai, đem những giới pháp thanh tịnh như vậy, để cùng nhau tu trì với Thiện tri thức đồng tu phạm hạnh, lại còn khởi ý niệm vui thích tôn trọng. Đây là đệ ngũ giới tu hòa kính.

6. Đối với các pháp chánh kiến xuất ly và phần quyết trạch thù thắng, tùy theo pháp nào đó mà tu hành chân chánh, cùng với Thiện tri thức đồng phạm hạnh tu trì, lại còn khởi niệm vui thích tôn trọng. Đây là đệ lục đồng kiến hòa kính. Này các nhân giả! Sáu pháp hòa kính này mới có thể hộ thế.

Lại có bốn pháp hộ thế:

1. Không tham, do không tham nên không đọa đường ác.
2. Không sân, do không sân, nên không đọa đường ác.
3. Không si, do không si, nên không đọa đường ác.
4. Không sợ, do không sợ, nên không đọa đường ác.

Này các nhân giả! Bốn pháp như vậy mới có thể hộ thế. Lại có hai pháp có thể hộ thế. Một là có hổ; hai là có thẹn, đầy đủ được hai pháp này mới có thể hộ thế.

Lại có một pháp có thể hộ thế. Đó là hạnh chân thật, do chân thật cho nên có thể hộ thế.

Lại nữa, lời nói thiện không có quanh co, pháp này có thể hộ thế.

Này các nhân giả! Các pháp như vậy, nếu các vị siêng năng hành trì, thì mới có thể hộ thế, tự mình hộ lại còn khuyến khích người khác cùng hộ.